

Nr 48.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen med förslag till lag angående fortsatt giltighet av lagen den 31 maj 1932 (nr 156) om anstånd i särskilt fall med gälds betalning; given Stockholms slott den 1 februari 1935.

Under återopande av bilagda i statsrådet och lagrådet förda protokoll vill Kungl. Maj:t härmed jämlikt § 87 regeringsformen föreslå riksdagen att antaga härvid fogade förslag till lag angående fortsatt giltighet av lagen den 31 maj 1932 (nr 156) om anstånd i särskilt fall med gälds betalning.

GUSTAF.

K. Schlyter.

Förslag

till

Lag

**angående fortsatt giltighet av lagen den 31 maj 1932 (nr 156) om
anstånd i särskilt fall med gälds betalning.**

Härigenom förordnas, att lagen den 31 maj 1932 om anstånd i särskilt fall med gälds betalning, vilken lag gäller till och med den 28 februari 1935, skall äga fortsatt giltighet efter sistnämnda dag till och med den 29 februari 1936.

Utdrag av protokollet över justitiedepartementsärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 25 januari 1935.

Närvarande:

Statsministern HANSSON, ministern för utrikes ärendena SANDLER, statsråden UNDÉN, SCHLYTER, WIGFORSS, MÖLLER, LEVINSON, VENNERSTRÖM, LEO, ENGBERG, EKMAN, SKÖLD.

Efter gemensam beredning med chefen för finansdepartementet anför chefen för justitiedepartementet, statsrådet Schlyter:

»Enligt lagen den 31 maj 1932 (nr 156) om anstånd i särskilt fall med gälds betalning äger Kungl. Maj:t, där det med hänsyn till svår penningkris prövas oundgängligen nödigt för tillgodoseende av allmänt väl, efter hörande av fullmäktige i riksbanken och i riksgäldskontoret medgiva gäldenär det anstånd med gälds betalning som av omständigheterna påkallas. Medgivandet skall avse viss tid, högst tre månader, men då synnerliga skäl därtill äro kan förlängning beviljas med högst tre månader varje gång. Medgives anstånd, äger Kungl. Maj:t tillika besluta anstånd med betalning av offentliga avgifter, vilka icke kunna för gäld anses. — Lagen gällde ursprungligen till och med den 28 februari 1933, men genom särskilda lagar den 24 februari 1933 (nr 46) och den 28 februari 1934 (nr 27) har dess giltighetstid förlängts, enligt sistnämnda lag till och med den 28 februari 1935.

För närvarande åtnjuter icke någon gäldenär betalningsanstånd enligt ifrågavarande lag.

Då tidigare fråga varit om förlängning av lagens giltighetstid, har jag framhållit att en sådan förlängning med hänsyn till de såväl i vårt land som annorstädes rådande osäkra ekonomiska förhållandena syntes framstå såsom en befogad säkerhetsåtgärd. Ehuru en förbättring av det ekonomiska läget numera inträtt och för närvarande veterligen icke beträffande någon särskild gäldenär föreligger anledning till medgivande av sådant specialmoratorium som lagen avser, torde dock försiktigheten bjuda att möjligheten hålles öppen för beredande av dylikt moratorium. Förslag till lag om förlängning av moratorielagens giltighetstid, av innehåll att lagen skall gälla under ett år från utgången av nästkommande februari månad, har därför upprättats inom justitiedepartementet.»

Föredraganden hemställer att lagrådets utlåtande över det nämnda förslaget till lag angående fortsatt giltighet av lagen den 31 maj 1932 (nr 156) om

anstånd i särskilt fall med gälds betalning av den lydelse bilaga¹ till detta protokoll utvisar måtte för det i § 87 regeringsformen omförmälda ändamålet inhämtas genom utdrag av protokollet.

•Denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan bifaller Hans Maj:t Konungen.

Ur protokollet:

Gösta Tidelius.

¹ Denna bilaga, vilken är lika lydande med det vid propositionen fogade lagförslaget, har här uteslutits.

Utdrag av protokollet, hållet i Kungl. Maj:ts lagråd den 30 januari 1935.

N ä r v a r a n d e:

justitierådet MOLIN,
regeringsrådet KELLBERG,
justitieråden BAGGE,
ALSÉN.

Enligt lagrådet tillhandakommet utdrag av protokoll över justitiedepartementsärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet den 25 januari 1935, hade Kungl. Maj:t förordnat, att lagrådets utlåtande skulle för det i § 87 regeringsformen omförmälda ändamålet inhämtas över upprättat förslag till lag angående fortsatt giltighet av lagen den 31 maj 1932 (nr 156) om *ansvänd i särskilt fall med gälds betalning*.

Förslaget, som finnes bilagt detta protokoll, föredrogs inför lagrådet av byråchefen för lagärenden i justitiedepartementet G. A. Eriksson.

Lagrådet lämnade förslaget utan erinran.

Ur protokollet:
Ragnar Kihlgren.

Utdrag av protokollet över justitiedepartementsärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 1 februari 1935.

Närvarande:

Statsministern HANSSON, ministern för utrikes ärendena SANDLER, statsråden SCHLYTER, WIGFORSS, LEVINSON, VENNERSTRÖM, LEO, ENGBERG, EKMAN, SKÖLD.

Efter gemensam beredning med chefen för finansdepartementet anmäler chefen för justitiedepartementet, statsrådet Schlyter, lagrådets den 30 januari 1935 avgivna utlåtande över det den 25 januari 1935 till lagrådet remitterade förslaget till lag angående fortsatt giltighet av lagen den 31 maj 1932 (nr 156) om anstånd i särskilt fall med gälds betalning; därvid föredraganden hemställer att förslaget, som av lagrådet lämnats utan erinran, måtte jämlikt § 87 regeringsformen genom proposition föreläggas riksdagen till antagande.

Med bifall till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdade hemställan förordnar Hans Maj:t Konungen, att till riksdagen skall avlätas proposition av den lydelse bilaga till detta protokoll utvisar.

Ur protokollet:
Ragnar Kihlgren.